

суспільства, наддержавний характер глобальних мереж, що сприяє вчиненню транснаціональних злочинів.

Більше того, глобальні комп'ютерні мережі можуть бути віднесені до специфічних криміногенних об'єктів, що підтверджується присутністю в них значних обсягів оперативної інформації, функціонуванням каналів обміну інформацією між учасниками злочинних груп, вчиненням з використанням глобальних мереж латентних злочинів, концентрацією навколо них кримінально спрямованих осіб.

У той же час важливо підкреслити, що неприпустимо розглядати глобальні комп'ютерні мережі як інформаційне середовище негативної девіантної спрямованості. Натомість це позитивне явище, здатне принести сучасному суспільству масу переваг. Саме тому на перший план виходить важливе завдання - знайти рівновагу між створенням умов для безперешкодного розвитку глобальних комп'ютерних мереж і послуг, що надаються з їх допомогою, з одного боку, і забезпеченням безпеки суспільства, держави і особи за допомогою правоохоронних органів, з іншої сторони.

ПРОВЕДЕННЯ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ ОПЕРАТИВНИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ, ПІСЛЯ ПРИЙНЯТТЯ НОВОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ

Багрії Ангеліна Василівна, курсант факультету підготовки кадрів кримінальної міліції навчально-наукового інституту підготовки кадрів кримінальної міліції Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності та документування навчально-наукового інституту підготовки кадрів кримінальної міліції Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук *Тарасюк І.В.*

Відповідно до чинного КПК України негласні слідчі (розшукові) дії не відокремлюються від інших слідчих дій та регулюються у загальному порядку, передбаченому КПК України, хоча є очевидним, що вони потребують спеціального врегулювання. Так, шляхом введення нової глави – глави 21 «Негласні слідчі (розшукові) дії», законодавцем зроблено спробу врегулювати даний інститут.

Новий КПК змінює ситуацію докорінно. Ті дії, які раніше називалися оперативно-розшуковими, нині пропонується називати негласними слідчими (розшуковими). Крім того, частиною 3 статті 246 нового КПК вводиться норма, за якою рішення про проведення негласних слідчих (розшукових) дій приймає слідчий, прокурор. А відповідно до частини 6 статті 246 нового КПК, право проводити негласні слідчі дії надається слідчому, прокурору або за їхніх дорученням співробітникам оперативних підрозділів.

На проведення деяких негласних слідчих (розшукових) дій, передбачених статтями 260, 261, 262, 263, 264, 267, 268, 269, 271, 274 необхідно отримати дозвіл слідчого судді, але у цій частині нічого принципово не змінюється, оскільки і нині на проведення аналогічних дій, але передбачених Законом України «Про оперативну розшукову діяльність», необхідно отримати дозвіл суду. Тобто, з набуттям чинності нового КПК України у слідчого та прокурора з'явиться певна кількість інструментів, якими вони раніше не володіли.

Необхідно звернути увагу на допустимість, одержаних у результаті проведення тієї чи іншої негласної слідчої (розшукової) дії, доказів у кримінальному провадженні.

Так, статтею 252 визначено порядок фіксації ходу і результатів негласних слідчих (розшукових) дій. Зокрема, визначено, що фіксація ходу і результатів негласних слідчих (розшукових) дій повинна відповідати загальним правилам фіксації кримінального провадження, Кодексом. За результатами проведення негласної слідчої (розшукової) дії складається протокол, до якого в разі необхідності долучаються додатки. Тобто процедура проведення негласної слідчої (розшукової) дії стане легшою для проведення, а відповідно спроститься використання документів, складених за результатами проведення негласних слідчих (розшукових) дій, порівняно з оперативно-розшуковими діями. А це означає, що негласна слідча (розшукова) дія стане звичайною процесуальною дією та буде повноцінно використовуватися нарівні з уже звичними слідчими діями.

На підставі частини 1 статті 256 нового КПК результати негласних слідчих (розшукових) дій використовуватимуться при доказуванні на тих самих підставах, що й результати проведення інших слідчих дій.

Необхідно зазначити, що чинне кримінально-процесуальне законодавство не надає можливості об'єктам оперативно-розшукових заходів отримати інформацію щодо проведення відносно них відповідних заходів. Але новий КПК повинен вирішити цю проблему. Відповідно до ст. 253 особи, конституційні права яких були тимчасово обмежені в ході проведення негласних слідчих (розшукових) дій, а також підозрюваний, його захисник повинні бути письмово повідомлені про це прокурором або за його дорученням слідчим.

Новий Кримінальний процесуальний кодекс України в цілому та глава 21 – «Негласні слідчі (розшукові) дії» звісно не є досконалим та, безперечно, зміни з доповненнями ще будуть вноситися під час правозастосовчої діяльності, однак з його прийняттям певною мірою буде врегульовано порядок застосування негласних слідчих дій, що створить обставини, завдяки яким кількість випадків зловживання такими діями органами досудового розслідування значно зменшиться і, в свою чергу, забезпечить дотримання законності при обмеженні конституційних прав людини.